

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 14.05.2021 r. sygn. akt II W 348/20

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2020 roku o godzinie 20.23 w miejscowości J. na drodze krajowej nr (...) pełniący służbę patrolową funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w L. radiowozem oznakowanym sierż. K. M. (1) i sierż. M. G. zauważyli samochód marki R. nr rej. (...). K. M. (1) przy użyciu laserowego miernika prędkości marki U. (...) z odległości 201 metrów zmierzył prędkość pojazdu. Obwiniony P. K. swoim samochodem marki R. nr rej. (...) w miejscu, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h jechał z prędkością 121 km/h, przekraczając dozwoloną prędkość o 51 km/h. Funkcjonariusz K. M. (1) wyszedł na jezdnię i oznakowaną tarczą w kolorze czerwonym podał sygnał nakazujący obwinionemu zatrzymanie się w celu przeprowadzenia kontroli drogowej. W dniu zdarzenia laserowy miernik prędkości był zaopatrzonej w ważne świadectwo legalizacji ponownej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionego P. K. (k. 15, 26)
- zeznań świadków K. M. (1) (k. 39), M. G. (k. 39),
- kopii świadectwa legalizacji k 3
- notatki urzędowej k.1-2,
- informacji z KPP L. o popełnionych wykroczeniach (k 5-12)
- notatki urzędowej (k.5),
- dokumentacji fotograficznej (k. 27-29)

Obwiniony P. K. ma 56 lat jest rozwiedzony, jest zatrudniony w Fundacji (...) i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 400 złotych miesięcznie, nie posiada wyuczonego zawodu, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

P. K. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92a k.w.

Obwiniony P. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał swoim samochodem z prędkością 95 km/h. Przyznał, że w trakcie jazdy nie widział znaku ograniczenia prędkości do 70 km/h gdyż zasłonił mu go pojazd jadący z jego lewej strony. Obwiniony przyznał, iż został zatrzymany do kontroli drogowej, jednak jego pomiar został wykonany źle ponieważ brak było odpowiedniej widoczności na drodze. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia albowiem w tym zakresie jego wyjaśnienia są sprzeczne z zeznaniami świadków K. M. (1) i M. G., którym Sąd dał wiarę. Świadczyli K. M. (1) i M. G. zgodnie wskazali, że obwiniony został zatrzymany do kontroli w związku z przekroczeniem prędkości o 51km/h albowiem w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie do 70 km/h jechał z prędkością 121 km/h.

Świadek K. M. (2) zeznał, że w czasie pełnienia służby patrolowej w miejscowości J. na drodze krajowej nr (...) zauważył w odległości około 201 metrów nadjeżdżający pojazd obwinionego. Laserowym miernikiem prędkości (...) zmierzył, że porusza się on z prędkością 121 km/h w obszarze gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h. Wskazał, że pomiar nie zawiera błędu, był wykonany z 201 metrów i okazywał zarówno prędkość jak i czas pomiaru obwinionemu. Wskazał, że w 2014 -2015 roku odbył specjalistyczny kurs obsługi laserowych mierników prędkości, w momencie zatrzymania obwinionego było niewielkie natężenie ruchu, miernik prędkości był tego dnia kalibrowany . Zeznał, że obwiniony przyznał się do przekroczenia prędkości, jednak domagał się stwierdzenia, że jechał z niższą prędkością niż w rzeczywistości. Świadek wskazał, że pomiar prędkości został wykonany w odległości około 300-400 metrów za

miejszem uwidocznionym na zdjęciu k. 28. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka M. G., świadectwem legalizacji oraz nie zawierają one istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu, co do szczerości tych zeznań. Świadek w sposób spójny i konsekwentny zrelacjonował przebieg i okoliczności związane ze zderzeniem.

Świadek M. G. zeznał, że w dniu zdarzenia podczas pełnienia służby patrolowej w miejscowości J. na drodze krajowej DK (...) sierżant K. M. (1) zatrzymał do kontroli obwinionego P. K.. Podał, że K. M. (1) laserowym miernikiem prędkości namierzył samochód obwinionego. Obwiniony jechał z prędkością 121 km/h, w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h. Wskazał, że w momencie zdarzenia natężenie ruchu było małe, laserowy miernik prędkości był kalibrowany, a pomiar wykonano z odległości około 200 metrów. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one spójne, precyzyjne i logiczne oraz skorelowane z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka K. M. (1) oraz z treścią notatki służbowej k.1-2.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

P. K. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92 a k.w.

Obwiniony dopuścił się przypisanego mu wykroczenia z art. 92 a k.w. Dyspozycja powołanego przepisu stanowi, że popełnia wykroczenie kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Obwiniony w dniu 17.04.2020 roku o godzinie 20.23 poruszając się DK (...) w miejscowości J., gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h jechał z prędkością 121 km/h przekraczając dozwoloną prędkość aż o 51km/h. Z pełną dezaprobatą należy potraktować zachowanie obwinionego, który jest kierowcą jak wynika z informacji nadesłanych przez KPP L. wielokrotnie karany mandatowo za wykroczenia, w tym z art. 92a k.w. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina obwinionego P. K. który dopuścił się przypisanego mu wykroczenia jest niekwestionowana. Sąd wymierzając obwinionemu karę grzywny w kwocie 500 zł uwzględnił rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej jego wykroczeniami, stopień winy, pobudki, sposób działania, a także cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do obwinionego uwzględniając jego sytuację majątkową i osobistą. Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze fakt popełnienia wykroczenia i jego niepoprawność, co uznał za okoliczność obciążającą. Mając na uwadze jego sytuację majątkową Sąd na podstawie art. 121§1 k.p.s.w. w zw. z art.624§1k.p.k. zwolnił go z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.